

Historien om en glitrende 5. plass i VM-Barmark 2006 Rastede, Tyskland:

Jeg var så heldig å kvalifisere meg til VM i 4-spenn vogn på mitt første barmarks-løp, på Drammen travbane oktober 06. Dette var et løp med full fart og spenning i 1200m, noe som ga mersmak hos denne damen. Hundene mine syntes også det var superkult, og løp så raskt de kunne. Alle mine ni hunder er avlet og trent for maraton/langdistanse. (Se tidl. artikkel vedr. svømmetrening H&F nr. 3/2006.) Vi har trent rolig og relativt tungt i hele høst, og det er jo ikke akkurat optimal trening for et sprint-løp. Men vi deltok bare for moro og variasjonens skyld, helt uten høye ambisjoner. Vi kom på 2. plass og ble dermed tatt med i VM-troppen.

VM gikk av stabelen 2.-3. desember, og vi startet forberedelsene med å kjøpe en ny 16 kg lett 3-hjuls vogn. Problemet med de lette vognene er at man ikke klarer å stoppe vognen med 4 sterke hunder foran. Jeg var ganske bekymret for dette, men ble "beroliget" av den berømte veteranen innen hundekjøring, Lena Boysen Hillestad, at man skal ikke stoppe i VM. Dette var tøft for meg som er vant til å kjøre hundene med veldig god kontroll på brems og stopp. Tre dager før VM-start pakket vi bilen full av 9 hunder og vår lille familie på 3. Campingvognen hang på slep da vi entret fergen over til Danmark. Reisen til Tyskland gikk knirkefritt for både 2- og 4-bente. Stadion var rålekker. Det var massevis av mål med gressplen, beregnet for konkurranser med hest. Rundt stadion var det en slottspark, og det var der løpet foregikk. Nesten hele den norske troppen var installert i campingbiler og campingvogner ca. 100 meter fra start. Her dekorerte vi flittig med mange norske flagg, noe som ble lagt merke til av de andre deltakerne. Det var utøvere fra 19 nasjoner og 4 kontinent som deltok. Arrangementet startet med en gedigen åpnings-sermoni fredag kveld. Vi gikk parademarsj gjennom gatene i byen. Dette var rene 17.mai-stemningen med flagg og mange tilskuere langs hele veien. Da vi ankom stadion ble alle nasjonene presentert med nasjonalsang for flere tusen mennesker. Det hele var veldig stemningsfullt.

Jeg fikk ikke trent på å kjøre hundene med den lette vognen fordi føre og terreng hjemme i Norge ikke tillot det i november. Resultatet ble at jeg stod på startstreken i VM uten å ha kjørt en eneste sving med den nye vognen. Det var en nervepirrende opplevelse. Løypen var 4,5 km lang, og inneholdt voldsomt mange svinger. Noen av dem var ca. 180 grader. Løypeprofilen var relativt flat. Redningen var at vi hadde syklet igjennom løypen dagen før start. Mannen min har drevet med rally tidligere, så jeg syklet bak han for å lære å kjøre svingen korrekt. I min klasse, 4-spenn vogn var det 34 deltakere. Og mine ambisjoner var som følgende: Ikke slå meg fordervet, fullføre løpet begge dager og ikke komme på siste plass.

Da jeg stod på startstreken med hjertet i halsen første dag, lurte jeg på hvor mange bein i kroppen jeg kom til å brette dersom vognen veltet i de krappeste svingene. Vi kjører jo inn i svingen i full gallopp. Apropos start, jeg hadde fire voksne mennesker som tviholdt på hunder og vogn slik at mine overivrige hunder ikke skulle tyvstarte. Da speaker telte ned: five-four-three-two-one-and go, skjedde det en kjempe-eksplosjon i mine hunder. De stormet frem i et vanvittig tempo, og jeg stod bare og klamret meg fast til vognen. En helt utrolig opplevelse akkompagnert av heiarop fra enormt mange tilskuere. Svingene gikk forbausende bra, og løpet mitt var over på drøye 8 minutter. Jeg kom på en svært overraskende 7.plass etter første dag, og fikk det kjempe-kicket. Konkurransen-instinktet våknet brått. Jeg fikk noen smarte tips fra de gamle ringrevne i barmarks-gamet. Ønsket mitt var jo å avansere et par plasser dag 2, og da måtte jeg kjøre enda bedre ut av svingene. Jeg var heldig med været neste dag, nemlig overskyet og vind. Mine hunder har god underull i motsetning til de fleste andre i VM. Mange barberte hundene sine pga. varmen. De mest intense hundene kan få heating/heteslag. Jeg masserte inn vann over nakke/hode kort tid før start, og ga dem godt med kjøttsuppe til frokost slik at væskebalansen var i orden. I tillegg sørget jeg for at de ikke hadde slim på tungen på startstreken. Dette gjorde jeg ved å spyle munnen deres med en drikkeflaske. I tillegg måtte jeg være helt presis mht. vanning, snacking og føring i rett tid for at hundene skulle få maksimal restitusjon.

Jeg kjørte så raskt jeg kunne dag 2, og tror at jeg var mer sliten enn hundene ved målgang. Den store tabben var at jeg ikke varmet opp meg selv før start. Hundene var selvsagt varmet opp. Jeg gikk rett inn i en melkesyre-smell. Det kan ikke anbefales å sitte i hockey i 8 min uten oppvarming. Tror jeg hadde VM's verste grimaser gjennom noen av de råeste svingene. Væskeinntaket mitt kunne også vært bedre. Jeg har selvsagt mye å lære. På tross av dette kom vi inn til en flott 5. plass sammenlagt. Jeg er mektig imponert over hundenes prestasjon. De slutter aldri å overraske meg.

Medaljedryss:

Norge's rekordstore tropp på 34 ekvipasjer, sanket 5 gull, 2sølv og 3 bronse.

Litt generell info om barmarks-løp:

VM-barmark er veldig stort i Europa, og det er ofte mellom 30.000 og 50.000 publikum på disse konkurransene. Dette er sikkert noe vi bare kan drømme om i Norge, men jeg tror at barmarksløp vil på sikt vokse seg ganske stort her også. Dette fordi alle kan delta uansett hunderase og konkurranse-gren. Man kan både sykle, løpe og kjøre vogn og sparkesykkel. Dette åpner for alle familiehundene i Norge.

I tillegg vil barmark-konkurranser tvinge seg frem med tanke på de dårlige snøforholdene vi har fått. Og prognosene frem i tid gir jo som kjent dystre spådommer for hvite vintre her sørpå. Det er også en publikums- og sponsorvennlig konkurranseform.

Barmark, dvs. uten snø, deles inn i fire grener: snøreløping, snøresykling, sparkesykling og vogn.

Snøreløping: ulike distanser med en hund festet i magebelte og snørekjøre-strikk. Her er det smart med en litt mindre hund, eller en som ikke trekker så hardt. Kvinner og menn konkurrerer i separate klasser.

Snøresykling: 1 hund, distanse 4-12 km. Kvinner og menn konkurrerer i separate klasser.

Sparkesykkel: 1-2 hunder, distanse 4-8 km. Kvinner og menn konkurrerer i samme klasse.

Vogn: 4-8 hunder, (noen ganger fler hunder), distanse 4-12 km. Kvinner og menn konkurrerer i samme klasse.

Jeg synes det er helt topp at det konkurreres i samme klasse. Fordi om en kvinne vinner, så er hun ikke bare best i "dame-klassen". Men hun er faktisk best av alle. Det finnes mange kvinnelige Europamestere og Verdensmestere innen hundekjøring. Jeg tror nettopp det kan være en fordel å være kvinne. Ikke minst med tanke på den ofte mer utviklede omsorgsevnen vi har. Vekten er også et fortrinn.

Det var utrolig moro å få oppleve og å delta i VM, og det frister absolutt til gjentakelse. Det var super-sosialt, og vi ble kjent med mange hyggelige mennesker.

Barmark er en flott måte å utvide konkurransesesongen på, som en svært merittert kvinnelig norsk hundekjører sa til meg.

Jeg har lyst til å kjøpe meg en sparkesykkel, noe som er utrolig god mosjon både for hund og eier. Disse syklene koster litt i overkant av 3000,- og er spesial-designet for hundekjøring. Store hjul og fjæring er et must. Man har faktisk mer kontroll over to hunder på sparkesykkel enn på vanlig sykkel.

Noen nyttige linker med info og bilder:

www.sleddog.no

www.holmenkollensportsclub.com

www.vm-rastede.de

Vennlig hilsen

Katja Petrell
Hundefysioterapeut
Rehabterapeut
Hundemassør
PettVett Ekeberg